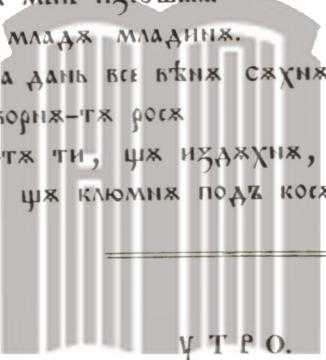

И здыхамъ за лице прекрасно,
 Не смѣкъ пакъ да мѣ авѣ-х.
 Надеяда нѣма зарадъ мене,
 Животъ ми пленъ съскѣди,
 Бѣдникъ ми съ угѣшенье
 На небо ани-тѣкъ звѣзды.
 Камъ тѣхъ очы-тѣкъ си азъ вѣкамъ
 И камъ-то красны цвѣтобѣ
 Тѣмъ азъ тѣги-тѣкъ си открывамъ
 Съ сердечны пѣсни любовь! —
 Цвѣтія-та глѣдами оживѣва
 Ноюща-та росна хладнина,
 Любовь пакъ мене изѣбшава
 И губи въ младъ младинъ.
 Отъ дѣнъ на дѣнъ все вѣнѣ сухихъ
 Безъ животворицъ-тѣхъ росж
 На милость-тѣ ти, щѣкъ изѣахъ,
 Какъ цвѣтъ щѣкъ клюни подъ косяхъ.

У Т Р О.

Солнце-то изгрѣва
 Горѣ надъ планини,
 Рѣдомъ освѣтѣва
 Полски равнини.
 Водопадъ са пѣни
 Въ вѣйны стѣрмнини,
 Водни искри пѣца
 Въ сини гловини.
 Якагубши бади
 Тихомъ са лѣкѣ-жты,
 Край росни либади